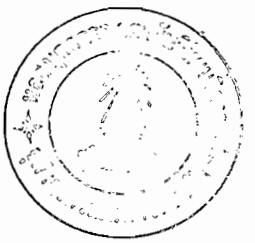

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศกำลังเป็นที่สนใจของครูอาจารย์และนักการศึกษาอย่างกว้างขวางทั่วโลก ได้มีการทดลองสอนภาษาที่สองด้วยวิธีการต่าง ๆ ส่วนใหญ่ก็ประสบความสำเร็จเป็นที่ยอมรับ ซึ่ง ชาร์ล ซี ฟรีซส์[1] (Charles C Fries) กล่าวว่า ความสำเร็จในการสอนภาษาต่างประเทศขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เรียน ในการใช้องค์ประกอบของภาษา ซึ่งประกอบด้วย เสียง ศัพท์ โครงสร้าง และทักษะทั้งสี่ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน แบบเรียนที่ใช้ต้องอาศัยผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบของภาษาของนักเรียนและภาษาที่จะเรียนอย่างถี่ถ้วน การเรียนด้วยการฝึกพูด และผู้เรียนต้องให้ความร่วมมือฝึกฝนอยู่เสมอ จนสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามระเบียบของวิธีใช้ภาษานั้น

ในระยะ 50 ปี ที่ผ่านมานี้ จุดมุ่งหมายในการเรียนภาษาต่างประเทศอาจจะสรุปได้ว่า นอกจากจะให้มีความรู้เรื่ององค์ประกอบของภาษาทั้งสาม คือ เสียง ศัพท์ โครงสร้าง และทักษะทั้งสี่แล้ว ยังรวมถึงความสามารถในการแปลด้วย[2]

เมื่อมีการสอนก็ต้องมีการวัดผล หรือการสอบเพื่อวัดผลการสอนของครู และผลการเรียนของนักเรียนซึ่งต้องให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาษา

---

[1]Charles C. Fries, Teaching and Learning English as a Foreign Language (Ann Arbor: University of Michigan Press, 1948), pp.3 - 9.

[2]Rebecca M. Valette, Directions in Foreign Language Testing (New York: Modern Language Association), p. 13.

ชวาล แพรัตกุล[3] ได้ให้ความหมายของการทดสอบไว้ว่า การวัดผลหรือการทดสอบเป็นขบวนการที่จะให้ได้มาซึ่งจำนวนหรือปริมาณเพื่อจะนำไปสู่การประเมินค่า ตีราคาผลสัมฤทธิ์ของการศึกษาทั้งครูและเด็ก

โรเบริต แอล. ธอนไดค์[4] (Robert L. Thorndike) กล่าวถึงความสำคัญของการทดสอบต่อการเรียนรู้ไว้ว่า แบบทดสอบที่สร้างอย่างดีและใช้อย่างได้ผล สามารถใช้เป็นแรงจูงใจในการสร้างนิสัยในการเรียนที่ดี แก้ข้อผิดพลาดให้ถูกต้อง และเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ได้ แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าแบบทดสอบนั้นสร้างขึ้นอย่างไม่ดี ไม่มีหลักเกณฑ์ก็ย่อมไม่สัมฤทธิผลตามความปรารถนา ขบวนการทดสอบสามารถควบคุมประสิทธิภาพของขบวนการเรียนรู้ บางทีอาจกล่าวได้ว่า ดีกว่าเครื่องมือการสอนชนิดใด ๆ เสียอีก

เดวิด พี. แฮริส[5] (David P. Harris) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ในการทดสอบภาษาไว้ 6 ประการ คือ

1. เพื่อสำรวจความพร้อมในการเรียน
2. เพื่อจัดผู้เรียนแต่ละคนเข้าชั้นเรียนตามระดับความสามารถ
3. เพื่อวินิจฉัยว่าผู้สอบเก่งและอ่อนในด้านใด
4. เพื่อวัดความถนัดในการเรียน

---

[3]ชวาล แพรัตกุล, เทคนิคการวัดผล (พิมพ์ครั้งที่ 5 ฉบับปรับปรุง, พระนคร: โรงพิมพ์วัฒนาพานิช, 2516), หน้า 21.

[4]Robert L. Thorndike and Elizabeth Hargen, Measurement and Evaluation in Psychology and Education (3 d ed., New York: Wiley International Edition, 1969), p. 27.

[5]David P. Harris, Testing English as a Second Language (New York: McGraw-Hill Book Co., Inc., 1969),pp. 2 - 3.

5. เพื่อวัดสัมฤทธิผลในการเรียนของนักเรียนว่าตรงตามวัตถุประสงค์ของการสอนหรือไม่

6. เพื่อวัดประสิทธิภาพในการสอน

จากวัตถุประสงค์ในการทดสอบภาษาข้างต้น สามารถแบ่งชนิดของแบบสอบตามวัตถุประสงค์ออกเป็น 4 ชนิด คือ

1. Prognostic Test

2. Diagnostic Test

3. Achievement Test

4. Proficiency Test[6]

Prognostic Test เป็นแบบสอบที่สร้างขึ้นเพื่อทำนายว่า ผู้สอบจะสามารถเรียนภาษาได้ดีเพียงใด เพื่อเป็นการเลือกบุคคลที่จะได้ผลประโยชน์จากการเรียนมากที่สุด[7]

Diagnostic Test เป็นแบบสอบที่สร้างขึ้นเพื่อวินิจฉัยว่า ผู้สอบมีความรู้ทางภาษาแค่ไหน จะได้ช่วยให้ทราบถึงสิ่งที่ผู้สอบยังไม่ได้เรียน จะได้จัดการสอนต่อไป[8]

Achievement Test หมายถึงแบบทดสอบที่วัดความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพสมองด้านต่าง ๆ ที่เด็กได้รับจากประสบการณ์ทั้งปวงทั้งจากโรงเรียนและทางบ้าน ยกเว้นการวัดทางร่างกาย ความถนัด และทางบุคคลกับสังคม หรือพูดง่าย ๆ ก็คือ แบบทดสอบประเภทนี้มุ่งที่จะวัดว่าเด็กสามารถนำความรู้ไปใช้ในด้านต่าง ๆ ได้มากน้อยและแคล่วคล่องเพียงใด และวัดว่าเด็กรู้มาแล้วเท่าใด อันเป็นเรื่องราวของอดีตกาล[9]

---

[6]William Francis Mackey, Language Teaching Analysis (London: Longsman, 1965), pp. 404 - 405.

[7]Mackey, op. cit., p. 404.

[8]Loc. cit.

[9]ชวาล แพรัตกุล, เรื่องเดิม, หน้า 112.

วิลเลียม ฟรานซีส แมกกี[10] (William Francis Mackey) กล่าวเน้นว่า Achievement Test จะวัดเฉพาะสิ่งที่นักเรียนได้เรียนมาจากหลักสูตร คือ ผู้ออกข้อสอบจะสอบเฉพาะสิ่งที่ครูได้สอน

Proficiency Test เป็นแบบสอบที่สร้างขึ้นเพื่อที่จะวัดว่า ผู้เรียนมีความสามารถในภาษานั้นมากเพียงใด การทดสอบชนิดนี้ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนวิชาใดเป็นพิเศษ และไม่จำเป็นจะต้องสร้างแบบสอบจากสิ่งที่นักเรียนได้เรียนมา[11]

ในการสร้างแบบสอบภาษา มีองค์ประกอบที่จะทำการทดสอบได้ ดังนี้

1. ความสามารถในการใช้โครงสร้าง
2. ความสามารถในการใช้ศัพท์ รวมทั้งศัพท์ทั่วไป และศัพท์เฉพาะ
3. การจำแนกเสียง
4. ความสามารถในการออกเสียง
5. ความสามารถในการอ่าน
6. การเปลี่ยนจากเสียงให้เป็นตัวอักษร
7. ความถูกต้องและความเร็วในการฟัง
8. ความสามารถในการพูด
9. ความถูกต้องและความเร็วของความเข้าใจในการอ่าน
10. ความถูกต้องและความเร็วในการแต่งความ[12]

---

[10] Mackey, op. cit., p. 45.

[11] Loc. cit.

[12] John B. Carroll, "Fundamental Consideration in Testing for English Language Proficiency of Foreign Students," in Kenneth Croft (ed.) Teaching English as a Second Language. A Book of Readings (2 d ed., New York: McGraw-Hill Book Co., 1972), pp.317-318.

ในการพิจารณาเลือกองค์ประกอบของภาษาทั้งสิบประการมาทดสอบ โรเบิร์ต ลาโด[13] (Robert Lado) กล่าวว่าขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายในการสอน และความสะดวกในการนำข้อสอบไปใช้ ช่วงระยะเวลาที่จะทำการทดสอบ และสภาพการณ์ที่จะทำการทดสอบ

ผู้วิจัยมีความตั้งใจจะสร้างแบบสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เนื่องจากเห็นว่าโครงสร้างเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของภาษา ถ้าผู้เรียนไม่ทราบถึงลักษณะโครงสร้างของภาษา จะนับว่าผู้นั้นรู้ภาษาไม่ได้ โดยจะทำในระดับเริ่มเรียน ซึ่งตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ให้เริ่มสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมปลาย โดยใช้หนังสือ The Oxford English Course for Thailand เล่ม 1 - 3 และนักเรียนเริ่มเรียนที่ใช้อุปกรณ์ JILAP (Jacaranda Individualized Language Arts Program) ตามโครงการเรียนภาษาตามความสามารถของแต่ละบุคคล ของศูนย์ภาษาอังกฤษ

ศูนย์ภาษาอังกฤษ (Central Institute of English Language) หรือมีชื่อย่อว่า CIEL ได้จัดตั้งโครงการเรียนภาษาตามความสามารถของแต่ละบุคคล (Individualized Language Learning Project) หรือมีชื่อย่อว่า ILLP เนื่องจากทางมหาวิทยาลัยขอนแก่นได้เสนอขอให้ศูนย์ช่วยจัดโครงการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมในโรงเรียนสาธิต ซึ่งเป็นโรงเรียนขึ้นกับคณะศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ศูนย์จึงตกลงทำการวิจัยเพื่อประเมินค่าวิธีสอนและอุปกรณ์ทั้งที่ใช้เดิมและที่จะนำไปใช้ในโรงเรียนสาธิต โดยทำการวิจัยร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงมหาดไทย

---

[13] Robert Lado, Language Testing: The Construction and Uses of Foreign Language Tests (New York: McGraw-Hill Book Co., Inc., 1964), p. 27.

ก่อนที่จะกล่าวถึงโครงการนี้ ผู้วิจัยขอกล่าวถึงการเรียนการสอนตามความสามารถของแต่ละบุคคล (Individualized Instruction) ก่อน ซึ่ง วิลก้า เอ็ม. รีเวอร์ส[14] (Wilga M. Rivers) ได้ให้ความหมายว่า เป็นการให้โอกาสแก่นักเรียนในการที่จะเลือกเนื้อหาที่ต้องการจะเรียน วิธีที่จะเรียน และผู้ที่นักเรียนต้องการเรียนด้วย (คือหมายถึง จะเรียนคนเดียว หรือเรียนกับผู้อื่น จะเรียนเป็นกลุ่มเล็ก กลุ่มใหญ่ หรือจะเรียนกับครู) การเรียนการสอนตามความสามารถของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันไป ขึ้นกับอายุ และสถานการณ์เช่นเดียวกับบุคลิกภาพของผู้เรียน และวิธีการเรียน

ศูนย์ภาษาอังกฤษจึงนำเอาวิธีการเรียนการสอนตามความสามารถของแต่ละบุคคลมาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษแก่นักเรียนเริ่มเรียน โดยในเบื้องต้นของโครงการ ได้มีการคัดเลือกโรงเรียนจำนวนหนึ่ง และแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มควบคุม คือ โรงเรียนที่สอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรเดิม คือ ใช้หนังสือ The Oxford English Course for Thailand และกลุ่มทดลอง ซึ่งเป็นการทดลองสอนภาษาตามความสามารถของแต่ละบุคคล โดยใช้อุปกรณ์ JILAP

อุปกรณ์ JILAP หรือ The Jacaranda Individualized Language Arts Program จัดทำโดย Francis C. Johnson แห่งสำนักพิมพ์ The Jacaranda Press ประเทศออสเตรเลีย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยที่ครู นักเรียน อุปกรณ์การสอน และห้องเรียนมีบทบาทในการเรียน

---

[14] Wilga M. Rivers, "Technique for Developing Proficiency in the Spoken Language in an Individualized Foreign Language Program," Individualizing Foreign Language Instruction. ed. by H.B. Allman and R.L. Politzer (Rowley, Mass: Newbury House, 1971), p. 165.

การสอนเพื่อให้ได้ผลประโยชน์มากที่สุด ตามหลักการเรียนการสอนตามความสามารถของแต่ละบุคคล[15]

จากที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดจะเห็นได้ว่า การสอบมีความสำคัญพอ ๆ กับการเรียน และการสร้างข้อสอบที่ดีก็เป็นสิ่งสำคัญมาก แม้กระนั้นการสร้างแบบสอบของครูก็ยังไม่เข้าขั้นมาตรฐานเท่าที่ควร ดังจะเห็นได้ว่าไม่มีการวิเคราะห์ข้อสอบเลย[16] ฉะนั้นผู้วิจัยจึงคิดว่าควรจะทำการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบสอบภาษาอังกฤษ โดยเลือกทำในด้านโครงสร้าง ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยปัจจุบัน และด้วยวิธีที่ใกล้เคียงกับแบบสอบมาตรฐานให้มากที่สุด โดยจะครอบคลุมทั้งเนื้อหาจากแบบเรียน The Oxford English Course for Thailand เล่ม 2, 3 และอุปกรณ์ JILAP Stage one red,green and blue series, Stage two tan series

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นปีที่สองและปีที่สาม จากผลการเรียนตามความสามารถของแต่ละบุคคลของนักเรียนที่ใช้อุปกรณ์ JILAP The Jacaranda Individualized Language Arts Program.

---

[15]Francis C. Johnson, English as a Second Language an Individualized Approach (Queensland: The Jacaranda Press Ltd., 1973), p. 194.

[16]สีทันดร อินทุสุต, "การสำรวจปัญหาการทดสอบหมวดวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดพระนครและธนบุรี" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510).

2. เพื่อสร้างแบบสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นปีที่สองและปีที่สาม ที่ใช้แบบเรียน The Oxford English Course for Thailand Book two and Book three.

ขอบเขตของการวิจัย

1. สร้างแบบสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนเริ่มเรียน 3 ชุด คือ

1.1 แบบสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นปีที่สอง โดยใช้อุปกรณ์ JILAP Stage one: red and green series.

1.2 แบบสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นปีที่สอง โดยใช้แบบเรียน The Oxford English Course for Thailand Book two.

1.3 แบบสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นปีที่สาม 2 กลุ่ม คือ นักเรียนที่ใช้อุปกรณ์ JILAP Stage one: blue series, Stage two: tan series และนักเรียนที่ใช้แบบเรียน The Oxford English Course for Thailand Book three.

2. ตัวอย่างประชากร แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

2.1 ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการทดลองสอบ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมปีที่สี่และประถมปีที่ห้า โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 258 คน และนักเรียนชั้นประถมปีที่หกและเจ็ด โรงเรียนเทศบาลวัดชาตุทอง จำนวน 203 คน

2.2 ตัวอย่างประชากรที่ใช้ทดสอบจริง ได้แก่ นักเรียนตามโครงการการเรียนภาษาตามความสามารถของแต่ละบุคคล ของศูนย์ภาษาอังกฤษ ที่จังหวัดขอนแก่น คือ โรงเรียนบ้านฝาง โรงเรียนบ้านโพนสว่าง โรงเรียนบ้านแฮด โรงเรียนบ้านหนองเรือ โรงเรียนบ้านหว้า โรงเรียนบ้านเม็ง โรงเรียนเทศบาลสวนสนุก และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น รวมทั้งสิ้น 1,076 คน

3. การวิจัยนี้มิได้พิจารณาในเรื่อง อายุ เพศ ความสามารถในการเรียนของนักเรียนทุกวิชา ตลอดจนอาชีพของบิดามารดา สิ่งแวดล้อมทางบ้าน และวิธีการสอนของครู

ความจำกัดของการวิจัย

คะแนนที่นักเรียนได้รับ อาจจะไม่มาจากความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษโดยแท้จริงของนักเรียน เนื่องจากในขณะทำการสอนอาจมีสภาพการณ์บางอย่างเข้ามามีอิทธิพลทำให้ผลการสอบคลาดเคลื่อนไปจากความจริง เช่น ความตื่นเต้น ความกังวลใจ ความไม่สบาย ความเกียจคร้าน อันอาจทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนเมื่อนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อใช้แบบสอบเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลในโครงการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคลของสถาบันศูนย์ภาษาอังกฤษ

2. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษสามารถใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบตามหลักวิธีการวัดผลอย่างถูกต้อง

3. จะได้แบบสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจจะนำไปใช้เป็นพื้นฐานในการสร้างแบบสอบมาตรฐานสำหรับนักเรียนเริ่มเรียน

นิยามของคำต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัย

โครงสร้างภาษาอังกฤษ หมายถึง ระเบียบวิธีเรียงคำในประโยค ตลอดจนการเรียบเรียงส่วนประกอบของคำในภาษาอังกฤษ

แบบสอบ หมายถึง แบบสอบ 3 ชุด ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย ได้แก่

ก. แบบสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้อุปกรณ์ JILAP Stage one: red, green series.

ข. แบบสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้แบบเรียน The Oxford English Course for Thailand Book two.

ค. แบบสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้อุปกรณ์ JILAP Stage one: blue series, Stage two: tan series. และแบบเรียน The Oxford English Course for Thailand Book three.

แบบสอบ J II หมายถึง แบบสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้อุปกรณ์ JILAP Stage one: red and green series.

แบบสอบ O II หมายถึง แบบสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้แบบเรียน The Oxford English Course for Thailand Book two.

แบบสอบ JO III หมายถึง แบบสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้แบบเรียน 2 ชุด คือ The Oxford English Course for Thailand Book three และอุปกรณ์ JILAP Stage one blue series, Stage two tan series.

นักเรียนเริ่มเรียน หมายถึง นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นปีที่สองและสาม โดยใช้แบบเรียน The Oxford English Course for Thailand Book two and Book three และอุปกรณ์ JILAP, Stage one: red, green and blue series, Stage two tan series.